

**ОРЛИН КРУМОВ
НА ДЪНОТО ИЛИ НА
ПОВЪРХНОСТТА**

chitanka.info

Богдан Пенев слезе сред хората. Поразходи се, поговори с няколко души, дори до близкото село отиде. А когато се върна в града, обобщи наблюденията си по следния начин:

— Ще тръгнем или ще затънем повече...

И тъй като Богдан Пенев не бе случаен човек, думите му станаха послание до всички граждани. Повториха ги във вестника, излъчиха ги по радиото, а над улиците увиснаха внушителни плакати, на които бе изписано:

„Ще тръгнем или ще затънем повече!“

Как хубаво е доловил тенденциите, рекоха си хората. По-умните се замислиха, защото изникнаха важни въпроси. Докъде ще затънем и как ще предотвратим затъването? Щом като градът затъва, трябва да бъдат спрени изкопните работи, строителството на нови жилища и магазини, а основите на вече построените да се укрепят. Два месеца заспиваха бетон в основите на сградите, поради което повечето от тях заприличаха на египетски пирамиди.

Други твърдяха, че затъваме в морално отношение. Виновни са младежите, алкохолиците и чуждата музика. Затвориха ресторантите, подстригаха младежите, а колкото до чуждата музика, направиха се, че не я чуват. А лозунгът навлезе във всеки дом:

„Ще тръгнем или ще затънем повече!“

Философите допуснаха, че диалектически затъването ще доведе до ново бурно израстване, ето защо всеки трябва да затъне индивидуално. Едни затънаха в производствените планове, други в дългове, трети в извънбрачни връзки или невежество.

Акцията по затъването мина успешно.

След което започна израстването. Най-напред израснаха тези, които отдадоха силите си на затъването. После в центъра на града израсна мраморна сграда, където те се приютиха, за да разсъждават, доразвиват или просто повтарят думите на Богдан Пенев. А някъде долу останаха обикновените хора, живеещи в малките, схлупени къщи, тъй като, за да се попречи на затъването, строежът на нови жилища бе спрял.

Те не знаеха, че Богдан Пенев отдавна бе забравил онзи дъждовен ден, когато слезе сред тях. Тогава, спрял с камиона си в рядката кал, някакъв шофьор небрежно бе подхвърлил:

— Ще тръгнем или ще затънем повече...

Когато се върна в града, Богдан Пенев бе повторил чутото, но от неговите уста тези думи прозвучаха дълбоко и умно.

Понякога и големите мислители говорят с езика на простите хорица.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.